Υπόθεση C-270/91

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων
κατά
Ιταλικής Δημοκρατίας

« Παράβαση — Οδηγίες ΕΟΚ — Μη μεταφορά τους στο εσωτερικό δίκαιο εντός της ταχθείσας προθεσμίας »

Έκθεση του εισηγητή δικαστή ..... I - 4421

Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα M. Darmon της 15ης Μαΐου 1992 ..... I - 4424

Απόφαση του Δικαστηρίου της 8ης Ιουλίου 1992 ..... I - 4426

Περίληψη της αποφάσεως

Κράτη μέλη — Υποχρεώσεις — Εκτέλεση των οδηγιών — Μη αμφισβητούμενη παράβαση

ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΔΙΚΑΣΤΗ
στην υπόθεση C-270/91 *

Πραγματικά περιστατικά και προηγηθείσα της προσφυγής διαδικασία

1. Η οδηγία 89/321/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 1989, για την τροποποίηση για δεύτερη φορά των παραρτημάτων της οδηγίας 77/96/ΕΟΚ του Συμβουλίου, περί αναζητήσεως τριχινών κατά την εισαγωγή από τρίτες χώρες νωπών κρεάτων που προέρχονται από χοιροειδή κατοικίδια (ΕΕ 1989, L 133, σ. 33), προβλέπει στο άρθρο 2 ότι τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωσή τους προς την οδηγία αυτή το αργότερο την 1η Σεπτεμβρίου 1989 και ενημερώνουν πάραυτα την Επιτροπή.

* Γλώσσα του πρωτοτύπου: η ιταλική.

2. Το άρθρο 2 της οδηγίας 89/360/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 1989, για την τροποποίηση της οδηγίας 64/432/ΕΟΚ, όσον αφορά τις διοικητικές περιφέρειες και την παύση των ορολογικών εξετάσεων για βρουκέλλωση ορισμένων τύπων χοίρου (ΕΕ 1989, L 153, σ. 29), επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να θεσπίσουν τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωσή τους προς αυτήν το αργότερο την 1η Οκτωβρίου 1989 και να ενημερώσουν πάραυτα την Επιτροπή.

3. Με το δικόγραφο της προσφυγής της, η Επιτροπή διευκρινίζει ότι, επειδή η Ιταλική Δημοκρατία δεν προέβη εντός της ταχθείσας προθεσμίας στην απαιτούμενη κοινοποίηση σχετικά με τη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο των προαναφερθεισών δύο οδηγιών, στηριζόμενη στο άρθρο 169 της Συνθήκης, κάλεσε, με έγγραφο της 26ης Ιουνίου 1990, την Ιταλική Κυβέρνηση να της υποβάλει τις παρατηρήσεις της και να της κοινοποιήσει πλήρη και λεπτομερή κατάλογο των διαφόρων εθνικών διατάξεων που διασφαλίζουν την εφαρμογή όλων των διατάξεων των οδηγιών, εντός προθεσμίας δύο μηνών από τη λήψη του εγγράφου.

4. Το ανωτέρω έγγραφο οχλήσεως παρέμεινε αναπάντητο.

5. Στις 18 Μαρτίου 1991, η Επιτροπή απηύθυνε στην Ιταλική Δημοκρατία αιτιολογημένη γνώμη με την οποία διαπίστωσε ότι το εν λόγω κράτος μέλος δεν είχε προβεί σε καμιά κοινοποίηση από την οποία θα μπορούσε να συναχθεί ότι οι επιβληθείσες με τις προαναφερθείσες δύο οδηγίες υποχρεώσεις είχαν πληρωθεί και κάλεσε την Ιταλική Κυβέρνηση να λάβει τα αναγκαία μέτρα συμμορφώσεώς της προς την αιτιολογημένη γνώμη εντός δίμηνης προθεσμίας από την κοινοποίησή της.

6. Η Ιταλική Κυβέρνηση δεν απάντησε στην ανωτέρω αιτιολογημένη γνώμη.

7. Κατόπιν αυτού, η Επιτροπή άσκησε την παρούσα προσφυγή λόγω παραβάσεως.

Έγγραφη διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

8. Η προσφυγή της Επιτροπής πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 15 Οκτωβρίου 1991.

9. Η έγγραφη διαδικασία εξελίχθηκε κανονικά. Το Δικαστήριο, κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και μετά από ακρόαση του γενικού εισαγγελέα, αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων.

10. Η *Επιτροπή*, προσφεύγουσα, ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να κοινοποιήσει στην Επιτροπή τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωσή της προς τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 89/321/ΕΟΚ και την οδηγία 89/360/ΕΟΚ ή μη λαμβάνοντας εντός της ταχθείσας προθεσμίας τα αναγκαία μέτρα για τη συμμόρφωσή της συναφώς, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΟΚ·

— να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

11. Η *Ιταλική Δημοκρατία,* καθής, δεν υπέβαλε ρητώς αιτήματα.

Ισχυρισμοί και επιχειρήματα των διαδίκων

12. Η *Επιτροπή* υπενθυμίζει ότι, σύμφωνα προς το άρθρο 189 της Συνθήκης ΕΟΚ, οι οδηγίες δεσμεύουν κάθε κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνονται, όσον αφορά το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα, αφήνοντας τις εθνικές αρχές να επιλέξουν τον τύπο και τα μέσα. Ο δεσμευτικός αυτός χαρακτήρας συνεπάγεται την υποχρέωση των κρατών μελών να τηρούν τις τασσόμενες με τις οδηγίες προθεσμίες για τη συμμόρφωσή τους προς αυτές, χωρίς να μπορούν να επικαλούνται διατάξεις, πρακτικές ή καταστάσεις της εσωτερικής έννομης τάξης τους προκειμένου να δικαιολογήσουν τη μη τήρηση των υποχρεώσεων και των προθεσμιών που απορρέουν από αυτές. Η ανωτέρω αρχή προκύπτει από τις αποφάσεις της 18ης Μαρτίου 1980 στις υποθέσεις 91/79, Επιτροπή κατά Ιταλίας (Racc. 1979, σ. 1099), και 92/79, Επιτροπή κατά Ιταλίας (Racc. 1980, σ. 1115). Η Επιτροπή προσθέτει ότι μπορεί να θεωρηθεί ότι ένα κράτος μέλος έχει συμμορφωθεί προς όλες τις υποχρεώσεις που υπέχει από οδηγία, όταν όλες οι διατάξεις τής εν λόγω οδηγίας αποτελούν ρητώς τμήμα της εθνικής νομοθεσίας του.

13. Η *Ιταλική Κυβέρνηση* αναγνωρίζει ότι οι επίδικες οδηγίες δεν μεταφέρθηκαν στο σύνολό τους στην εσωτερική έννομη τάξη. Πάντως, υπογραμμίζει ότι η διαδικασία ψηφίσεως διαταγμάτων που εκκρεμεί θα μπορούσε να τερματίσει τη σχετική παράβαση.

Κ. Ν. Κακούρης
εισηγητής δικαστής